

Grupp 7

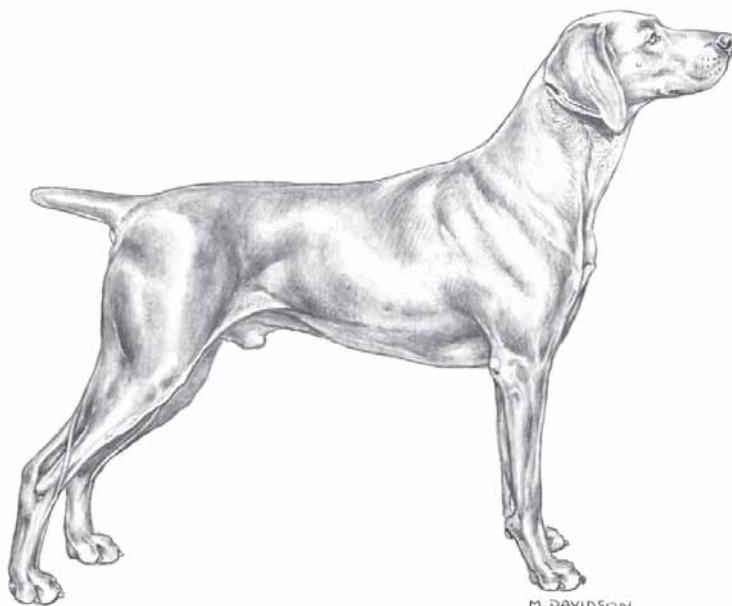
FCI-nummer 99

Originalstandard 1990-02-27; tyska

FCI-Standard 1998-12-04; tyska

SKKs Standardkommitté 2000-02-09

WEIMARANER

Nordisk Kennel Union

Dansk Kennel Klub

Hundaræktarfélag Íslands

Norsk Kennel Klub

Svenska Kennelklubben

Suomen Kennelliitto – Finska kennelklubben

Standard för
WEIMARANER

Ursprungsland/ hemland:	Tyskland
Användningsområde:	Mångsidig jakthund, stående fågelhund
FCI-Klassifikation:	Grupp 7, sektion 1.1 Med arbetsprov.
Bakgrund/ändamål:	<p>Det finns talrika teorier om hur weimaraner uppstod. Det är dock klart att rasen till stor del härstammar från viltspårhundar och att den förekom vid Weimars hov redan i början på 1800-talet.</p> <p>Till mitten av 1800-talet var aveln helt inriktad på prestation och låg nästan uteslutande i händerna på yrkesjägare och furstar i framför allt området kring Weimar och i Thyringen i Tyskland. När viltspårhundens storhetstid var förbi korsades dessa hundar med stående fågelhundar. Dagens weimaraner etablerades ungefär 1890. Jämte den korthåriga weimaraner förekom redan före sekelskiftet även någon enstaka långhårig variant. Sedan 1890 är rasen i huvudsak fri från inkorsningar av andra raser, framför allt pointer. Därmed är rasen en av de äldsta tyska stående fågelhundarna.</p>
Helhetsintryck:	Rasen skall vara en medelstor till stor jakthund. Den skall vara av ändamålsenlig brukstyp, linjeskön och senig med kraftig muskulatur. Könsprägeln skall vara mycket utpräglad.
Viktiga måttförhållanden:	<ul style="list-style-type: none">- Kroppslängden skall förhålla sig till mankhöjden ungefär som 12:11- Längden från nospetsen till stopet skall något överstiga avståndet mellan stopet och nackknölen.- Avståndet från armbågen till mitten av handloven skall ungefär motsvara avståndet mellan armbågen och manken.
Uppförande/karaktär:	Rasen skall vara en mångsidig, lättdresserad, stabil och hängiven jakthund med systematiskt och uthålligt sök, men ändå inte vara överdrivet temperamentsfull. Den har ett anmärkningsvärt gott luktsinne. Rasen skall ha rovdjursskärpa och vaksam mot främlingar utan att vara aggressiv. Den skall vara stabil i stånd och i vattenarbete, men skall också ha anmärkningsvärd fallenhet för eftersöksarbete.
Huvud:	Huvudet skall vara torrt.

Skallparti	Skallpartiet skall stå i proportion till mankhöjden och nospartiet. Hanhundar skall ha bredare skallparti än tikar. Bägge skall dock ha skallparti som är proportionerligt med huvudets längd. Huvudet skall uppvisa en fördjupning i mitten av pannan. Nackknölen skall vara lätt till måttligt framträdande. Okbågarna skall vara tydligt framträdande.
Stop	Stopet skall vara ytterst lätt markerat.
Nostryffel	Nostryffeln skall vara stor och nå framför underkäken. Den skall vara mörkt köttfärgad och bakåt gradvis övergå till grått.
Nosparti	Nospartiet skall vara långt och särskilt hos hanhundar kraftigt. I profil skall det verka nästan kantigt. Nospartiet skall vara jämnt kraftigt. Nosryggen skall vara rak eller något välvd men aldrig konkav.
Läppar	Läpparna skall vara måttligt överhängande. Slemhinnorna skall liksom gommen vara köttfärgade. Mungiporna skall vara svagt markerade.
Käkar/Tänder	Käkarna skall vara kraftiga. Bettet skall vara ett fulltaligt, regelbundet och kraftigt saxbett.
Kinder	Kinderna skall vara muskulösa och tydligt framträdande.
Ögon	Ögonen skall vara mörkt till ljust bärnstensfärgade med intelligent uttryck. Valpar har himmelsblå ögon. Ögonen skall vara runda och aningen snedställda. Ögonkanterna skall vara väl åtliggande.
Öron	Öronen skall vara breda, ganska långa och nå ungefär till mungipan. De skall vara högt och tätt ansatta och avrundade nertill. När hunden är uppmärksam skall öronen vara något framåtvikta och veckade.
Hals:	Halsen skall verka ädel och bäras stolt. Nacken skall vara välvd. Halsen skall vara muskulös, torr, nästan rund och inte för kort. Den skall vidgas mot skuldran och harmoniskt övergå i rygglinjen och bröstet.
Kropp:	
Överlinje	Överlinjen skall harmoniskt löpa över den välvda halslinjen, den väl markerade manken och den relativt långa, fasta ryggen.
Manke	Manken skall vara väl markerad.
Rygg	Ryggen skall vara fast och muskulös utan svank. Hunden skall inte vara överbyggd. En något längre rygg är rasspecifikt och inte felaktigt.

Kors	Bäckenet skall vara långt och måttligt sluttande.
Bröstkorg	Bröstkorgen skall vara kraftig utan att vara överdrivet bred. Den skall ha tillräckligt djup B nå nästan till armbågarna B och tillräcklig längd. Bröstkorgen skall vara väl välvd utan att vara tunnformad och ha långa revben. Förbröstatet skall vara väl markerat.
Underlinje	Underlinjen skall visa en svagt uppdragen buklinje.
Svans	Svansen skall vara ansatt något lägre än rygglinjen jämfört med liknande raser. Svansen skall vara kraftig och väl behårad. Den hänger i vila och bärs vågrätt eller högre vid uppmärksamhet och under arbete.
Extremiteter:	
Framställ:	Frambenen skall vara långa, seniga, raka och parallella. De skall inte vara brett ställda.
Skulderblad	Skulderbladen skall vara långa och snedställda. De skall vara väl åtliggande. Muskulaturen skall vara kraftig. Vinklingen mellan skulderblad och överarm skall vara god.
Överarm	Överarmarna skall vara snedställda, tillräckligt långa och starka.
Armbåge	Armbågarna skall vara fria, varken inåt- eller utåtvridna.
Underarm	Underarmarna skall vara långa och stå lodrätt ställda.
Handlov	Handlovarna skall vara kraftiga och torra.
Mellanhand	Mellanhänderna skall vara seniga och lätt vinklade framåt.
Framtassar	Framtassarna skall vara kraftiga. De skall vara parallellt ställda. Tårna skall vara knutna och välvda. Längre mittentår är ras-karakteristiskt och alltså inget fel. Klorna skall vara ljust till mörkt grå. Trampdynorna skall vara väl pigmenterade och hårda.
Bakställ:	Bakbenen skall vara långa, seniga och ha god muskulatur. De skall vara parallellt ställda och varken vara utåt- eller inåtvridna.
Lår	Låren skall vara tillräckligt långa och kraftiga med god muskulatur.
Knäled	Knälederna skall vara kraftig och torra.
Underben	Underbenen skall vara långa med tydligt framträdande senor.
Has	Hasorna skall vara kraftiga och torra.

Mellanfot	Mellanfötterna skall vara seniga och nästan lodrätt ställda. De skall vara utan sporrar.				
Baktassar	Baktassarna skall vara kraftiga och kompakta. I övrigt som framtassarna.				
Rörelser:	Rörelserna skall vara flytande och vägvinnande i alla gångarter. Fram- och bakben skall föras parallellt. Galoppsprängen skall vara långa och flacka. Ryggen skall hålla sig rak i trav. Passgång är inte önskvärt.				
Hud:	Huden skall vara kraftig. Den skall vara åtsmitande utan att vara för stram.				
Päls:					
Pälsstruktur	<p>Korthårig: Kort (men längre och tätare än hos de flesta liknande raser), kraftig, mycket tät, slätt åtliggande täckhår. Utan eller med ringa underull.</p> <p>Långhårig: Mjuka, långa täckhår med eller utan underull. Pälsen skall vara slät eller något vågig. Pälsen på öronens övre del skall vara lång. På öronens nedre del är sammetsaktig päls tillåten. Päslängden på balens sidor skall vara 3-5 cm, på halsens undersida, förbröstat och på buken är pälsen oftast något längre. Det skall finnas gott om behäng, byxor och fana på svansen, men underlinjen skall ha något kortare hår. Päls skall finnas mellan tårna. Pälsen på huvudet skall vara mindre lång. Hos enstaka individer förekommer s.k. stockhaar, d.v.s. grov päls med medellång, tät och väl åtliggande täckhår, tjock underull och måttligt utvecklade behäng och byxor (se under allvarliga fel).</p>				
Färg	Färgen skall vara grå i silver-, rådjurs-, eller musgrå färgton eller ett mellanting mellan dessa. Huvudet och öronen är oftast ljusare. Vita tecken är bara tillåtna i ringa grad på bröst och tår. Enstaka hundar har en mer eller mindre utpräglad ål längs ryggraden.				
Storlek/vikt:					
Mankhöjd	<table border="0"> <tr> <td>Hanhundar</td> <td>59-70 cm (idealhöjd 62-67 cm)</td> </tr> <tr> <td>Tikar</td> <td>57-65 cm (idealhöjd 59-63 cm)</td> </tr> </table>	Hanhundar	59-70 cm (idealhöjd 62-67 cm)	Tikar	57-65 cm (idealhöjd 59-63 cm)
Hanhundar	59-70 cm (idealhöjd 62-67 cm)				
Tikar	57-65 cm (idealhöjd 59-63 cm)				
Vikt	<table border="0"> <tr> <td>Hanhundar</td> <td>ca 30-40 kg</td> </tr> <tr> <td>Tikar</td> <td>ca 25-35 kg</td> </tr> </table>	Hanhundar	ca 30-40 kg	Tikar	ca 25-35 kg
Hanhundar	ca 30-40 kg				
Tikar	ca 25-35 kg				
Fel:	Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse.				

Allvarliga fel:

- Tydligt avsteg från typ och bristande könsprägelse.
- Stora avvikelser vad gäller storlek och proportioner.
- Stora avvikelser i nospartiet, t ex alltför tunga läppar, kort eller spetsigt nosparti.
- Avsaknad av mer än två P1 eller M3.
- Något lösa ögonkanter på ett eller båda ögonen.
- Öron som är alltför korta eller långa, eller som inte är veckade.
- Stora avvikelser vad gäller form och muskulatur. Löst halsskinn (hakpåse).
- Tydlig svank- eller karprygg, Överbyggd.
- Tunnformad bröstorg, otillräckligt bröstdjup eller längd. Uppdragen buk.
- Bristfälliga vinklar, utåtvridna armbågar, lösa tassar.
- Kraftig hjul- eller kobenthet.
- Dåliga rörelser, även avsaknad av långt steg fram eller påskjut bak. Passgång.
- Mycket tunn eller mycket tjock hud.
- Blandning mellan de i standarden föreskrivna pälsvarianterna.
- Avsaknad av päls på buk och öron (läderöron). Utbrett ullig päls hos den korthåriga varianten. Uttalat lockig eller tunn päls hos den långhåriga varianten.
- Avvikelser från grå färgton, t.ex. rödgul- eller brunaktig. Bruna nyanser. Tan-teckning.
- Starka avvikelser i storlek eller vikt (t ex mer än 2 cm i mankhöjd).
- Övriga allvarliga brister.
- Lätta temperamentsfel.

Diskvalificerande fel:

- Fullständigt otypisk, framförallt för tung eller klen kroppsbyggnad.
- Fullständigt oproportionerlig.
- Otypiskt huvud, t ex bulldoggslänkande skalle, konkav nosrygg.
- Under-, överbett, avsaknad av fler tänder än de som nämns under allvarliga fel.
- Entropion, ektropion.
- Uttalat mycket löst halsskinn t ex dröglappar.
- Kraftig svank- eller karprygg. Kraftigt överbyggd.
- Uttalat tunnformad eller missbildad bröstorg.
- Missbildade extremiteter.
- Uttalat bundna rörelser.
- Delvis eller fullständig hårlöshet.
- Annan färg än grå. Omfattande bruna tan-tecken. Vita tecken utom i bringa och på tassar.
- Grava avvikelser från angiven mankhöjd och viktmått.
- Temperamentsdefekter, t ex skygghet eller ängslighet.

Sammanställningen kan naturligt nog inte ta upp alla förekommande fel, utan de här nämnda får tas som exempel.

Nota bene:

Hund får ej prisbelönas om den är aggressiv eller har anatomiska defekter som menligt kan påverka dess hälsa och sundhet.

Testiklar:

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Svenska Kennelklubben

163 85 SPÅNGA

Besöksadress Rinkebysvängen 70

Telefon 08-795 30 00 Telefax 08-795 30 40

Telefon Informationsavdelningen 08-795 30 30

Sekreterare Standardkommittén 08-795 30 76

SVENSKA KENNELKLUBBEN

HUNDÄGARNAS RIKSORGANISATION